

РЕШЕНИЕ

№ 37

гр. Велики Преслав, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКИ ПРЕСЛАВ, II СЪСТАВ, НО, в публично заседание на седми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елена С. Геренска

при участието на секретаря Марияна П. Василева
като разгледа докладваното от Елена С. Геренска Административно наказателно дело № 20223610200089 по описа за 2022 година

Производството е образувано по жалба на В. А. М. с ЕГН *****, против Наказателно постановление №5 от 09.02.2022 г., издадено от Директора на РИОСВ- гр.Шумен, с което за нарушение на чл. 133, ал.3, т.3 от Закона за управление на отпадъците и жалбоподателя е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 1 400,00 лв.

С жалбата се сочи, че издаденото НП следва да бъде отменено, аргумент за което се изтъква незаконосъобразното и неправилно налагане ато АНО на посоченото наказание, както и неправилно отхвърляне възможността за приложение на чл.28 от ЗАНН, с оглед както стойността на процесните метали, така и наличието на смекчаващи отговорността обстоятелства.

В съдебно заседание, въззивникът се представлява от надлежно упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата, на посочените в същата основания.

Въззиваемата страна, чрез своя представител оспорва изцяло подадената жалба.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 01.07.2021 г. в гр.Върбица, служители на РУ-Велики Преслав, спрели за проверка т.а марка „Фиат Дукато“ с рег.№ Н 3146ВМ, при която установили, че същият е натоварен с най-различни отпадъци от черни и цветни метали – мотопед, казан, печка, оградна мрежа печки и множество други предмети. В автомобила имало две лица – неговият собственик и настоящ жалбоподател, В. А. М. и лицето С. А.. Бил извършен оглед на местопроизшествие и на осн.чл.212, ал.2 от НПК, образувано досъдебно

производство №188/2021 г. за извършено престъпление по чл.234б, ал.1 от НК. В хода на същото били проведени разпити на свидетели, изготвена СОЕ на пазарната стойност на намиращите се в МПС 400 кг. цветни и черни метали, определена на 190,00 лева, като се установило, че част от посочените вещи били продадени от жители на гр.Върбица на въззивника и придружаващото го лице.

Предвид заключението на вещото лице за стойността на отпадъците, а и с оглед регулиране на дейността по изкупуване на отпадъци от черни и цветни метали, с Постановление от 17.12.2021 г., Районна прокуратура – Шумен, прекратила наказателното производство по ДП № 1 88/2021 г. по описа на РУ-Велики Преслав и разпоредила делото да се изпрати по компетентност на директора на РИОСВ-Шумен за реализиране на административно-наказателна отговорност на двете лица за осъществено нарушение по ЗУО.

Предвид горното, директорът на РИОСВ-Шумен издал атакуваното Наказателно постановление №5 от 09.02.2022 г., при условията на чл. 36, ал. 2 ЗАНН, с което на основание чл. 133, ал. 3, т. 3 ЗУО на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 1 400 /хиляда и четиристотин/ лева.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства – всички те непротиворечиви, еднопосочни и последователни.

В случая спор относно установените релевантни за делото факти няма .

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Така депозираната пред настоящия съд жалба е подадена в законоустановения срок. Същата изхожда от легитимирана страна и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна, като съображенията за това на настоящата инстанция са следните:

Атакуваното наказателно постановление е издадено от материално и териториално компетентен орган – директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – Шумен, оправомощен със Заповед № РД-648/26.08.2014 г., изменена със Заповед № РД-115/13.02.2017 г. на Министъра на околната среда и водите. Същото е издадено на осн. чл. 36, ал. 2 ЗАНН, в предвидената от закона писмена форма и съдържание, при спазване на установения ред и в сроковете за това. Съдът намира, че съдържанието на НП отговаря на изискванията на закона и съдържа всички императивно установени реквизити по чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Налице е описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. С оглед изложеното, съдебният състав не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на санкционния акт.

Съдът намира наказателното постановление, предмет на настоящия съдебен контрол и за материалноправно законосъобразно.

По същество, преценката на административнонаказващия орган, че

жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 133, ал. 3, т. 3 от ЗУО, е правилна. Съгласно посочената разпоредба се наказва с глоба от 1400 до 4000 лв. физическо лице, което извършва дейности с отпадъци от черни и цветни метали (ОЧЦМ), излязло от употреба електрическо и електронно оборудване (ИУЕЕО), излезли от употреба моторни превозни средства (ИУМПС), негодни за употреба батерии и акумулатори (НУБА) без регистрация по Търговския закон или без разрешение, ако деянието не съставлява престъпление.

В случая съдът намира за безспорно установено от събраните по делото доказателства, а и същите не се оспорват от страна на жалбоподателя, че на посочените в наказателното постановление дата и място и по описания начин В.М. е изкупувал отпадъци от черни и цветни метали, дейност имаща характера на такава осъществявана от търговец по смисъла на т.45 от Параграф 1 от ДР на ЗУО, какъвто същият не е, която е осъществявана в несъответствие с изискванията на ЗУО.

В случая описаното поведение съответства на хипотезата на сочената като нарушена норма на чл. 133, ал. 3, т. 3 от ЗУО – извършване на дейности с черни и цветни метали без регистрация по Търговския закон, като по делото не са ангажирани доказателства опровергаващи посоченото.

От събраните по делото писмени доказателства по безспорен начин се установява фактическата обстановка и обстоятелството, че жалбоподателят е извършил визираното в процесното НП нарушение. Що се отнася до изложените от защитата на жалбоподателя съображения, че в случая следва да се приложи чл. 28 от ЗАНН, то съдът не споделя същите поради следното:

Според т.4 от §1 на ДР на ЗАНН „маловажен случай“ е този, при който извършеното нарушение от физическо лице, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Съгласно ТР № 6 от 15. XI. 1973 г. по н. д. № 2/73 г., ОСНК понятието "вредни последици", е по-широко от понятието "вреди". То обхваща не само имуществени вреди, но и всички други последици, които нямат имуществен характер, но са вредни за обществото, защото засягат установения правопорядък, правата и задълженията на гражданите, създават недоверие към установения държавен ред, финансовата и стопанската система и др.

В случая административното нарушение по чл. 133, ал. 3, т. 3 от ЗУО е формално, на просто извършване и настъпването на каквито и да е имуществени вреди от него няма отношение към съставомерността и следователно техният малък размер или липсата им не могат по никакъв начин да обосноват маловажност на случая. Затова при преценката дали деянието по чл. 133, ал. 3, т. 3 от ЗУО е маловажен случай, следва да се изхожда от съвкупната преценка на всички обстоятелства, характеризиращи обществената опасност на конкретното деяние и дееца, наличните смекчаващи и отегчаващи обстоятелства, вредните последици – т. е. всички други последици, които нямат имуществен характер, но са вредни за обществото и др. Конкретното нарушение не разкрива признаците на маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН предвид значимостта на охраняваните от ЗУО обществени отношения, свързани с опазване на околната среда и човешкото здраве, както и с оглед количеството отпадъци

превозвани от жалбоподателя – отпадъци с общо тегло 400 кг. По делото няма данни за смекчаващи обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност на конкретното деяние и на дееца. Ето защо и предвид изложеното по - горе съдът счита, че в конкретния случай нарушението по чл. 133, ал. 3, т. 3 от ЗУО не може да бъде квалифициран като маловажен случай. С оглед на гореизложеното съдът намира жалбата за неоснователна, а обжалваното наказателно постановление за законосъобразно и счита, че като такова същото следва да бъде потвърдено.

Предвид посоченото, съдът счита, че като е ангажирал отговорността на жалбоподателя М. на основание чл. 133 ал. 3, т.3 от ЗУО, АНО е постановил законосъобразно наказателно постановление, при издаването на което са спазени административнопроизводствените правила и изискването за форма. Наложено наказание е в предвидения в санкционната норма минимален размер, и съдът не е в състояние да измени същия, намалявайки го, а от друга страна не намира основания да го увеличава, като счита, че в посочения си минимален размер същото е съответно на обществената опасност на деянието и дееца и в максимална степен би реализирало целите визирани в чл.12 от ЗАНН.

С оглед изложеното съдът намира, че обжалваното НП, като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства по обжалване на издадени НП пред районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В настоящото производство с оглед изхода на делото такива следва да бъдат присъдени на въззиваемата страна. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Като взе предвид, че производството по делото е приключило в едно съдебно заседание, съотв. същото не представлява фактическа и правна сложност намира, че на страната следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, предвиден в нормата на чл. 27е от Наредбата, а именно за сумата от 80 /осемдесет/ лева.

Воден от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №5 от 09.02.2022 г., издадено от Директора на РИОСВ- гр.Шумен, с което за нарушение на чл. 133, ал.3, т.3 от Закона за управление на отпадъците, на В. А. М. с ЕГН *****, е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 1 400,00 лв.

ОСЪЖДА В. А. М. с ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на РИОСВ-гр.Шумен сумата от 80,00 /осемдесет/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Шумен по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Велики Преслав: _____